

Titel: IX

Citation: "IX", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e319626/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849.

Beretning

№ 462.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Hundrede og Et Tredive (135te) Møde.

Den ordelige Behandling af Valgloven § 24.

57) Bregendahls Forlag: At der i Paragraphen Slutning sigesfor Ordene „og blandt døds egne Medlemmer“ fælles „Mænd Kommunens valgberegtige Indboanere“.

58) Udvælgelsens Forlag: Efter Slutningen tilføjes: „og her døde Medlemmerne uapholdelig varhafthes, saaartat Valg er udpeget for Valgsretten.“

59) Udvælget: Her hører Valgsretten dannes en Valgsbestyrke, bestaende af Ledstændige fra de til Districtet hørende Kommuner. Hvor Commune vælges bestyrelse en Medlem af Valgsbestyrken, under Henvist til dens Indboantallet, og en Commune 3000 Indbøger, valger den To, og fra frembede Tres for hvert 1500 Indboanere, den har efter den senest offentliggjorte folketælling. Valgsbestyrkens Medlemmer vælges af Communalbestyrelserne og blandt døds egne Medlemmer.

Nærmere. Udvælgets døds: At „Valgter“ læses for „Valgsretten“ og „District“, samt „der“ fælles for „dis“ i den anden Satraa, omens for andre Redaktionssæddringen.

Forlagene under Nr. 55, 56 og 57 blevé paa den i Regularis ved samme Møde underhilstede.

Ordføreren: Udvælget har fældet et nyt Forlag ved denne Paragraph under Nr. 55, som nærmest er foranlediget ved en Opfordring af den andre 25de Kongesalgsdag (Udsering). Vi træder ikke, at det funke lade, at det i Slutningen af Paragraphen var bestemt udtalt, at Communalbestyrelsen skulle sætte sig i Betragtning og foretage døde Udboaner, saaartat der var udpeget Valg for Valgsretten. Det foreløige opstår 2 Amendementer til denne Paragraph, hvilende fra Udvælget, det ene under Nr. 55, hvorefter der skal udvælges et Medlem af Valgsbestyrken for hvert 1000, 2 for hvert 2000 o. s. v. medens Udvælget har „1500“ og „3000“. Det forekommer Udvælget, at det ikke var tilstrækkelig Grund til at foruge Talsigligheden, men jeg skal ganske henvise dette til Forfældlings- og Mægtighedsretten, dermed foreslager jeg at manne udtale mig mod de Forlag, der ere fældede under Nr. 56 og 57, som vi ikke gør哉 vi paa det samme Maal, men af høi dog det under Nr. 57 er bestemt.

Det forekommer os, at Udvælgets Råd, men af vores bestemt, at det nærmest de uapholdelig varhafthes, saaartat Valg er udpeget for Valgsretten, og blandt døds egne Medlemmer, forslagter den andre Rigsdagstidmand for Men (Barfod), at disse Ord „og blandt døds egne Medlemmer“ skulle udgaae; dermed foreslager en anden ænd. Rigsdagstidmand under Nr. 57, at der i ødet derfor fulde fælles „Mænd Kommunens valgberegtige Indboanere“. Særligemaalet er altsaa dette, om det ikke fulde kunne forstås, at enhver Communalbestyrelse kunne finde i sin egen Råd, de til dette Hverrs doggige Mand, eller om den fulde have sei Haand til at valge hvem den vidste af de Valgsrettede. Det forekommer os, at Udvælgets Talte er den rigtige og naturlige; det er et saadant Råd, som nærmest findes at kunde påalige Communalbestyrelsens egne Medlemmer, der nære givt et tilfælde til Spillerum, om de fulde kunne høje Medlemmer fra sig og overgå det til andet.

Barfod: Med Henhøj til det Forlag, som jeg har tilsluttet mig at stille under Nr. 56, har jeg ikke fældet det alene, fordi jeg ikke indseer nogen Bedenighed af, at Valgsretskretens Medlemmer skulle vælges af Communalbestyrelsens egen Råd; jeg fulde nærmest ingen-

lunde have fillet det, hvilcet jeg ikke tilsluttet mig var bliven fortrolig med mere end af Hovedet Wenzel, som jeg dog ikke anser det nogetrigtigt her af fremkomme med Eksemplerne paa. Dertil har den ærke Ørforer gjort opmærksom paa, at der af en anden ænd. Rigsdagstidmand (Bregendahl) under Nr. 57 er fældet et Forlag, som ikke alene væsentlig gaar ud paa det Samme, men som endog bægger i hand og i min Tanke er meget bedre end mit Forlag. Som en følge heraf tager jeg naturligvis mit Forlag tilbage og vil indstansne mig til paa det Bestemte og Kraftigste at anbefale Forlaget under Nr. 57.

Bregendahl: Med Henhøj til Forlaget under Nr. 57 fan jeg i alt Særligt henvist mig til hvad den andre ærke Ørforer nu vittere, og det kan bemærke, at det vil jo, at under Rigsdagstidmandens Nr. 63 er Udvælget for København og Medlemmerne gaar ud i det Særlige fra samme Tanke, som ligger til Grund for Forlaget under Nr. 57, og har anset, at det var en absolut Bedenighed, at man der optog den Grundstilling, hvorfra det Forlag, jeg har fillet, er gaar ud, idet der i Københavns Kommunalbestyrelse, hvilicet jeg ved, ikke er saa mange Medlemmer, som der skal udvælges Medlemmer af den forhøjede Valgsretskretsen; men det kan også i de andre Krede, nærmest for Communalbestyrelserne, at Medlemmerne fulde vælges ene blandt døde. Hvidt Forlaget under Nr. 55 angaaer, er det jo ikke af for Bedenighed, enten man optager det eller ikkeholder Udvælget; men jeg tror dog, at der ved Forlaget vil kunne opnås et Goet, thi naar der det skal finde nævntig eller frejligh. Afsvigende Sid, funne jo Valgterne ikke fordelagt mulige flere Protocoller end der er Medlemmer af Valgsretskretsen, og naar de øvrige Communer, som har mellem 3000 og 4000 Indboanere, fun skulle sende to Medlemmer af Valgsretskretsen, til der komme et Par Hundrede Valgter paa hver Protocol, og det kan altsaa, hvor højt der findes mere indstansede Lokaler, giøre den hele Forretning mere behovligt og mere tilhørligt, end ellers vilde være Tilfælde, og der er derfor enstelligt, at den nærmeste Aftensamling ikke medbringer formegen Lid.

Ordføreren: Forhåndt det andre Medlem påudberaadt sig København, anførte han selv en tilstrækkelig Grund til at ikke Forhælde, og dermed kan der tilhørelse, at selv i København er dog foren, at i enhver saadan Valgsretskrets skal der være to Medlemmer af Communalbestyrelsen.

Ingen Stør begjærede Ørfor, og man færd ved vor til Aftensamling, hvilken, det Forlaget under Nr. 56, som der fremgaaer af det Forhåndt, var forslaget af Forlagsstifteren, gav følgende Resultat:

1) Nr. 55. Bregendahls Forlag: „At der i ødet for „3000“ sættes „2000“, og istedetfor „1500“ sættes „1000““ forslades med 67 Stemmer mod 17.

2) Nr. 57. Bregendahls Forlag: „At der i Paragraphens Slutning i ødet Ordene „og blandt døds egne Medlemmer“ sættes „Mænd Kommunens valgberegtige Indboanere““ forslades med 48 Stemmer mod 36.

3) Nr. 58. Udvælgelsens Forlag: „Efter Slutningen tilføjes „og der døde Medlemmerne uapholdelig varhafthes, saaartat Valg er udpeget for Valgsretten.““

4) Nr. 59. Udvælget, efter den foranlaaede Aftensamling under Nr. 58, og ved det i Aftensamlingen paa den øverstnævnte Møde-